

Julandakt måndagen den 19 december, vid klockslaget 12, i Mariakyrkan

Klockringning

Psalm 116 Nu tändas tusen juleljus

Adams Julsång

Textläsning: Lukas 2:1-20

Betraktelse

För några dagar sedan gjorde SvT en inspelning här i Mariakyrkan. Inslaget handlar om den omfattande, tidskrävande och kostsamma renoveringen av kyrkans fönster som förstördes längs hela norrsidan, och i delar av koret. Det hände i samband med en detonation av en bomb mindre än 50 meter från kyrkan.

Detonationen ägde rum den 24 maj, och vi var många i Helsingborg som blev mycket berörda när vi in på vår egen kyrkas ömtåliga hud fick känna av våldet och hoten som finns i vår älskade stad.

Våldet som ibland beskrivs som strukturellt för att skydda marknader av bedrägerier och narkotikaförsäljning och ibland beskrivs som spontana i affekt utförda personliga vendettor.

Hur än våldet beskrivs, och förklaras, så är två saker bortom allt tvivel, nämligen:

- Ingenting är så meningslöst, så fullständigt okreativt, så bakåtsträvande och hämmande som våld.
- Och för det andra, som vuxna måste vi alltid, hela tiden leva upp till kravet att rannsaka oss, i varje sekund så att våra tankar och handlingar aldrig öppnar upp för och i slutändan ser våld som en lösning på ett problem.

I julevangeliet som också med sin tidsinramning säger något väsentligt om det politiska världsläget vid tiden för Jesu födelse, julevangeliet inleds ju med orden, *Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivas*, liksom i det förhör som romaren Pontius Pilatus håller med Jesus, minuterna före tortyren och därefter avrättningen av Jesus, så ställer evangelisterna två riken, två föreställningar om sanning, två livshållningar, mot varandra:

Det ena riket: Pax Romana - romarriket med dess romanska fred, som med våld och hård styrning höll folk i schack - och därför ideligen behövde ta ut tullavgifter, och extra skatter från byar och från de besegrade folken, för att upprätthålla sitt system, sin "fred".

Det andra riket: Guds rike, som himmelsöppnar sig med kärlek och bräcklighet. Precis som glasfönstren här i kyrkan, sköra och transparenta, som nu sätts samman igen, som tonerna bildar en melodi, och som människorna endast tillsammans är en mänsklighet, och Kärlekens ur-logaritm trotsigt med början i ett lånat stall låter sitt rike komma på jorden, för att Gud ska bli allt i alla, via ett lånat kors.

Bön:

Ge alla människor del av den frid som änglarna sjöng om den första julnatten: Frid på jorden och ära åt Gud i höjden.

Ge oss den förundran som herdarna erfor den första julnatten, och låt oss också skynda.

Med Maria vill vi begrunda, ta till oss, det vi har hört – det möjliga kärleksriket i en värld av alltför mycket våld.

Amen

Psalm 114 Stilla natt

Louis-Claude d'Acquin. Noël i a-moll.

Välsignelsen

Präst: kyrkoherde Kristian Lillö

Organist: Ragnar Bohlin